

РЕШЕНИЕ

№ 566

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **5575** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 251 от Гражданския процесуален кодекс \(ГПК\)](#) във вр. с [чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е на основание постъпила молба от „Топлофикация София“ ЕАД, депозирана чрез процесуалния му представител юрисконсулт Е. И., с която се иска тълкуване на постановеното по настоящото дело решение. В молбата се поддържа, че доколкото с решението преписката е изпратена за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на решението указания по тълкуването и прилагането на закона, които според молителя са неясни, то се налага тяхното тълкуване. В тази връзка е посочено, че дружеството не създава или съхранява исканата информация, при което не е налице една от предпоставките за нейното предоставяне. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че след като дружеството е страна в съдебните производства, в които са присъдени сумите, за които се иска информацията, то непременно разполага с исканата информация в систематизиран вид. Счита, че това е предположение на съда, което не е обосновано и подкрепено с реални факти и е довело до погрешен извод, че процесното решение не представлява акт по чл.33 ЗДОИ, а той е именно такъв. Счита, че след като дружеството ясно е заявило, че не събира, създава и съхранява в предприятието тази информация, тъй като счита, че не е служебна, то означава, че същата не следва да бъде създадена и предоставена единствено за целите на заявлението. Твърди се, че от съда е омаловажена фактичката сложност на подобна технически неизпълнима и неясна на съда процедура. Исканата информация се иска се също съдът да отговори на въпроса коя е материалната предпоставка в ЗДОИ за създаване на

неналична информация и как следва да бъдат уредени разходите за създаването и предоставянето ѝ. Изложено е също, че утвърждаването на подобна практика е нецелесъобразно и законово необосновано. Счита, че такава хипотеза е немислима с оглед подобно непредвидено съществено затрудняване на естествения процес на работа на дружеството от финансов, организационен и технически характер.

В срока по [чл. 251, ал. 3 от ГПК](#) насрещната страна Я. Д. Ц. е изразил становище за неоснователност на искането за тълкуване, подробно мотивирано и обосновано.

Съдът, като прецени молбата за тълкуване на съдебното решение, счита, че същата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в съответствие с изискването на [чл. 251, ал. 2 от ГПК](#). При преценка разпоредбата на [чл. 251, ал. 4 от ГПК](#) и обстоятелствата по спора, съдът намира, че за разглеждането ѝ не е необходимо насрочване на открито съдебно заседание.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна.

Съобразно доктрината и установената съдебна практика на тълкуване по реда на [чл. 251 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#) подлежат неясните решения – такива, от чиито диспозитив не може да се изведе ясно и недвусмислено формираната и изразена воля на съда по разрешения с решението правен спор. На тълкуване подлежи само диспозитивът на съдебното решение, доколкото с него се установява действителното правно положение между страните по спора и същият се ползва със сила на пресъдено нещо. Мотивите на съдебното решение не се ползват със сила на пресъдено нещо и не подлежат на тълкуване. Освен това чрез тълкуване не могат да се дават указания как да се осъществят правните последици на влезлия в сила съдебен акт.

В случая молителят не е поискал тълкуване на диспозитива на влязлото в сила съдебно решение, постановено по настоящото дело като неясно или неразбираемо, а тълкуване на мотивите с доводи за тяхната неправилност.

В процесното решение липсва неяснота в диспозитива, която да налага тълкуване. С диспозитива ясно се посочва, че се отменя оспорваният отказ, а преписката се изпраща за произнасяне по заявлението, като се съобразят мотивите на съдебния акт. В последните ясно е отразено, че се касае за присъдените суми от физически лица по дела, водени от „Топлофикация София“ ЕАД в искания от заявителя период. Посочено е също защо съдът счита, че исканата информация, е налична при сезирания орган, че не се иска създаване на нова информация, а обобщаването на данни от съществуваща документация, за да се предостави информацията за това какъв е размерът на присъдените суми не изисква създаването на качествено нов (по съдържание) документ като носител на информация, чрез систематизирането на вече съществуваща такава информация. Как задължения субект ще извърши това и какво ще му струва не е предмет на настоящото производство. Посоченото не е свързано с отстраняване на неясноти в решението. Евантуалното произнасяне в тази насока би довело до излизане от предмета на разглеждане по чл. 251 ГПК

Искането от съда да се посочи материална предпоставка в ЗДОИ, касаеща предоставяне на информацията, която се твърди, че не се събира, създава и съхранява от „Топлофикация София“ ЕАД също не е свързано с отстраняване на неясноти в решението и е извън предмета на разглеждане по чл. 251 ГПК.

Предвид изложеното молбата за тълкуване на решението следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „Топлофикация София“ ЕАД, депозирана чрез процесуалния му представител юрисконсулт Е. И., за тълкуване на постановеното по настоящото дело решение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване по аргумент от чл.251, ал.5 ГПК, вр. чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: